

Het lege graf



Originally published under the title *The empty tomb* © 2023
Lion Hudson IP Limited
Text copyright © 2008 Brian Sibley
Illustrations copyright © 2008 Stephen Waterhouse

Het lege graf – Van Pasen naar Pinksteren

Brian Sibley

Illustraties Stephen Waterhouse

Vertaling Corien Oranje

Boekverzorging Andries Mol | studio-mol.com

ISBN 9789033834462

NUR 224

© 2023 UITGEVERIJ ARK MEDIA - LEEUWARDEN

Alle rechten voorbehouden.

Uitgeverij Ark Media is onderdeel van Royal Jongbloed
Publishing te Leeuwarden.



HET LEGE GRAF

Van Pasen naar Pinksteren

Verteld door Brian Sibley
Geïllustreerd door Stephen Waterhouse

👑/ark media



Vooraf

Jezus' leven was bijzonder vanaf het moment dat Hij geboren werd. We vieren die dag nog elk jaar met Kerst. Jezus groeide op en hield erg veel van God. Hij noemde Hem Vader en deed wat God van Hem vroeg.

Als jonge man vertelde Jezus de mensen het goede nieuws van Gods grote liefde voor hen, en hij sprak over hoe God wilde dat de mensen zouden leven en voor elkaar zouden zorgen.

Jezus had een groep van twaalf bijzondere vrienden, die bekend werden als zijn leerlingen. Ze reisden rond langs steden en dorpen. En overal waar ze kwamen, hielp Jezus mensen die ziek waren of het moeilijk hadden. Hij vertelde iedereen die wilde luisteren prachtige verhalen, die ook wel gelijkenissen worden genoemd, om de boodschap van God uit te leggen.

Jezus was enorm geliefd vanwege zijn vriendelijkheid en wijsheid, maar niet iedereen was blij met de dingen die Hij zei en deed. Een aantal mensen maakte een plan om Jezus' onderwijs te stoppen en om Hem uit de weg te ruimen. Maar – en dat lees je in dit boek – dat is niet gebeurd. Tweeduizend jaar later is het verhaal over Jezus' leven overal ter wereld bekend.

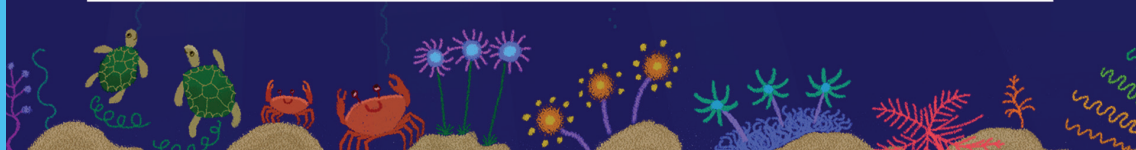
Brian Sibley



Inhoud



Vooraf	6
1. Op weg naar Jeruzalem	8
2. De laatste avondmaaltijd	13
3. De kruisiging	19
4. Het lege graf	26
5. Onderweg naar Emmaüs	32
6. Gods heilige Geest	37
Bijbelverwijzingen	44



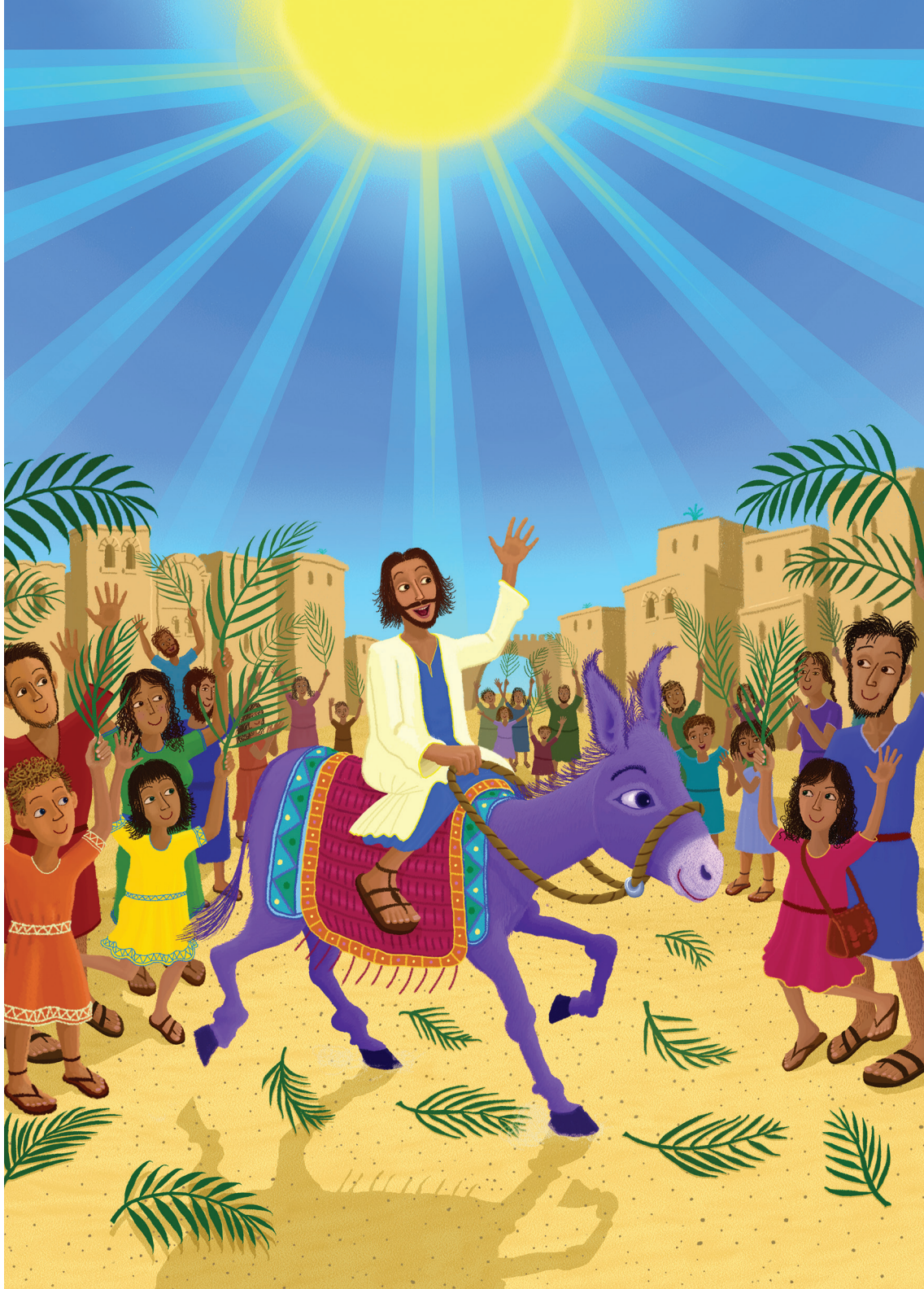
1. Op weg naar Jeruzalem

Jezus besloot om naar Jeruzalem te gaan. Toen Hij vlak bij de stad was, stuurde Hij twee van zijn twaalf leerlingen vooruit naar een dorpje verderop.

‘Als jullie daar zijn,’ zei Hij, ‘zien jullie een ezelin die vastgebonden staat, met naast zich een veulen waar nog nooit iemand op gereden heeft. Maak de dieren los en breng ze hier. En als iemand vraagt wat jullie aan het doen zijn, of waarom jullie die dieren meenemen, zeg dan gewoon: “De Meester heeft ze nodig”, en niemand zal jullie tegenhouden.’

De twee mannen gingen op weg en alles gebeurde precies zoals Jezus het had gezegd.

Toen ze terugkwamen, legden ze hun jassen op de rug van de jonge ezel, zodat Jezus daarop kon zitten. Toen Hij naar Jeruzalem reed, kwamen er een heleboel mensen die met Hem mee liepen. Anderen renden voor Hem uit en ze bedekten de weg met hun eigen jassen en met takken die ze van de palmbomen hadden getrokken.



Het leek wel een koninklijke stoet; de mensen-massa werd groter en groter, en al snel was iedereen aan het zingen en roepen: 'Leve de Zoon van David! Leve de man die komt in de naam van de Heer! Vrede op aarde en eer aan God!'

Jezus kwam met al die mensen aan bij de poorten van Jeruzalem; toen ze de stad binnengingen, ontstond er een flinke opschudding. 'Wie is die man?' vroeg iemand die Jezus niet kende.

'Het is Jezus!' riepen de mensen die met Jezus waren meegekomen. 'Jezus, de leraar uit Nazaret in Galilea!'

Sommige godsdienstige leiders werden ongerust om de enorme massa mensen die in de straten van de stad aan het zingen en schreeuwen waren. 'Meester,' vroegen ze aan Jezus, 'U moet tegen uw volgelingen zeggen dat ze stil moeten zijn.'

Maar Jezus schudde zijn hoofd. 'Ik zeg jullie,' zei Hij, 'als de mensen stil zouden moeten zijn, zouden alle stenen van de muren en de straten wel roepen!'






Toen de stoet aankwam bij de tempel, stapte Jezus van de ezel af en ging naar binnen. Hij schrok enorm van wat Hij zag. Overal waar Hij keek waren mensen bezig met het wisselen van geld, en met het kopen en verkopen van vogels en andere dieren voor de offers die ze wilden brengen. Het leek meer op een markt dan op een plek waar mensen naartoe gingen om God te eren.

Jezus werd zo boos dat Hij de tafels van de handelaars allemaal ondersteboven gooide. Binnen een paar minuten rolden de geldstukken over het tempelplein, en vlogen er overal duiven rond: de kooien waren op de grond gevallen en opengesprongen.





Jezus riep zo hard dat iedereen het kon horen: 'God heeft gezegd: "Mijn tempel is een huis om te bidden." Maar jullie maken er een schuilplaats voor dieven van!'

De godsdienstige leiders waren heel boos dat Jezus zoiets gedaan had, maar de gewone mensen stroomden samen in de tempel om naar Jezus te kunnen luisteren, en ze brachten vrienden en familieleden die ziek waren, zodat Jezus ze beter kon maken.

2. De laatste avondmaaltijd

Nadat Jezus in Jeruzalem was aangekomen, ging Hij iedere dag naar de tempel om de mensen te vertellen over God; en elke avond ging Hij de Olijfberg op om alleen met God te zijn.

Sommige priesters en godsdienstige leiders geloofden dat Jezus een gevaarlijke onrustzaaier was, en ze begonnen plannen te maken om Hem uit de weg te ruimen. Maar ze durfden niets te doen terwijl Jezus in de tempel was met zoveel mensen om zich heen.

Toen kwam er onverwacht iemand bij Jezus' vijanden langs met het aanbod om hen te helpen. Judas Iskariot, een van Jezus' leerlingen, sprak af dat hij ervoor zou zorgen dat ze Jezus zouden kunnen pakken. Toen ze beloofden om hem ervoor te betalen, ging hij op zoek naar een gelegenheid om Jezus te verraden.

Het was het begin van het Paasfeest, waarop de Joden terugdenken aan hoe God hun voorouders bevrijd heeft uit de slavernij in Egypte.



Jezus en zijn twaalf leerlingen ontmoetten elkaar in een kamer boven in een huis om met elkaar de paasmaaltijd te eten. Toen ze bij elkaar aan tafel zaten, zei Jezus: 'Ik heb er zo naar uitgekeken om samen met jullie deze maaltijd te eten voordat Ik moet lijden.'

Zijn leerlingen vroegen zich af wat Hij bedoelde, toen Jezus hun iets vertelde waar ze nog veel erger van schrokken.

'Een van jullie,' zei Hij, terwijl Hij de tafel rondkeek, 'zal Mij verraden.'

Ze begonnen allemaal door elkaar heen te praten. 'Wie dan?' vroegen ze. 'Ik ben het toch niet?' Judas vroeg het als laatste. 'Maar Meester,' zei hij, 'U bedoelt mij toch niet?'

Jezus antwoordde alleen maar: 'Jij zegt het.'

Toen dankte Jezus God voor de maaltijd die klaarstond. Hij nam een brood, brak het in stukken en deelde die uit aan de anderen. 'Neem dit en eet het op', zei Hij. 'Dit is mijn lichaam.'

Toen ze het brood met elkaar gedeeld hadden, nam Jezus een beker wijn, en nadat Hij God ervoor gedankt had, gaf Hij die aan zijn leerlingen om door te geven.

'Drink allemaal van deze wijn', zei Hij. 'Dit is mijn bloed, dat jullie de zekerheid geeft dat God je al je verkeerde dingen vergeeft.'

